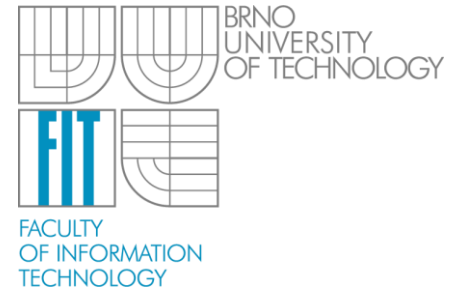

Návrh číslicových systémů (INC)

Tomáš Martínek

Vysoké učení technické v Brně
Fakulta informačních technologií
Božetěchova 2, 612 66 Brno

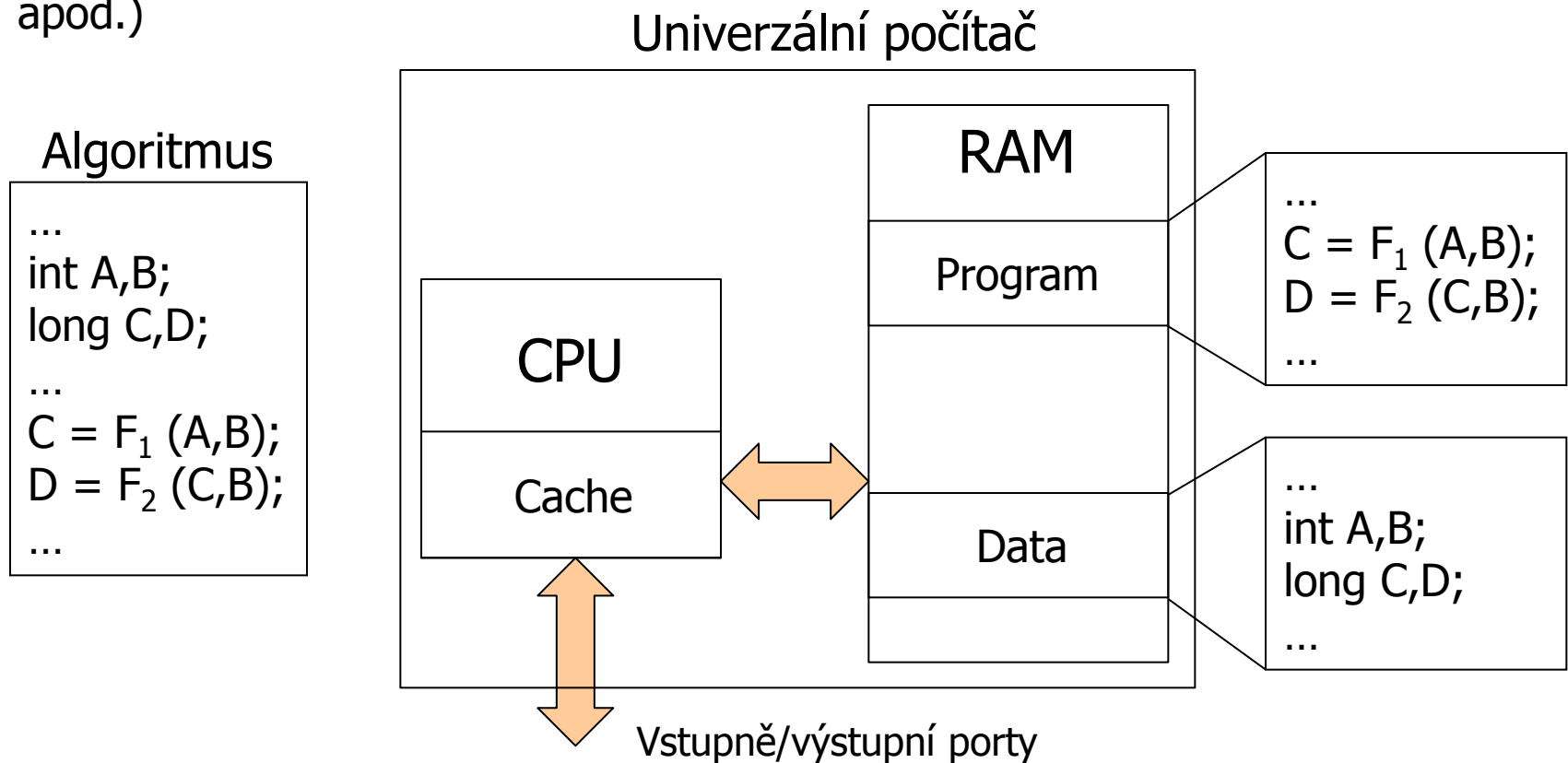

Od algoritmu k číslicovému obvodu

- Úvod
- Transformace základní konstrukcí
 - Sekvence
 - Selekcce
 - Iterace
- Shrnutí

- Intuitivně
 - Postup, který nás dovede k řešení úlohy
- Formálně
 - Přesně definovaná konečná posloupnost příkazů (kroků), jejichž prováděním pro každé přípustné vstupní hodnoty získáme po konečném počtu kroků odpovídající výstupní hodnoty [z kurzu Základy programování]
- Algoritmus je sestaven na základně
 - **Datových struktur** – proměnné, záznamy, pole, lin. seznamy, apod.
 - **Řídicích struktur** – sekvence, podmínka, iterace

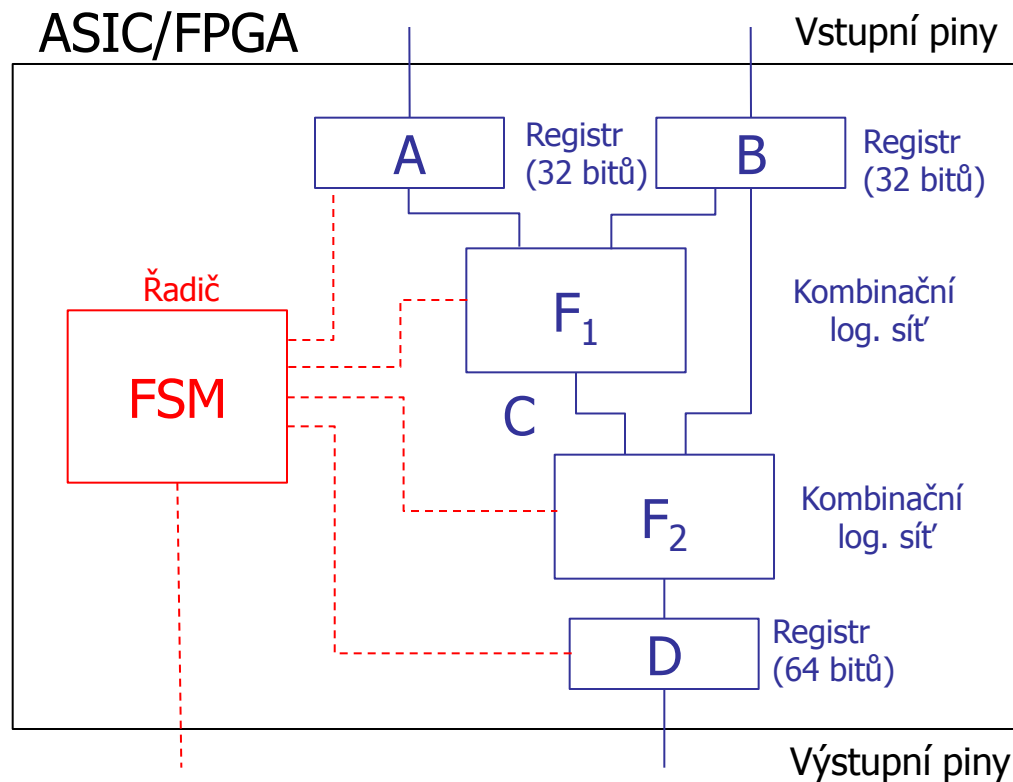
- Výpočet běží na **univerzálním procesoru (CPU)**
- **Datové struktury** i předpis programu jsou uloženy **v paměti RAM**
- Na základě lokality jsou data i program přesouvány mezi paměť RAM a interní cache procesoru
- **Vstupy/Výstupy** – dodávány skrze V/V zařízení (např. disk, monitor, porty, apod.)

- Výpočet běží na **specializovaném čipu** (obvykle ASIC nebo FPGA)
- **Datové struktury** – uloženy v registrech nebo paměťových blocích
- **Řídicí struktury** – výpočet realizovat skrze **datovou cestu (funkční jednotky)**, která je ovládána **řadičem (FSM)**
- **Vstupy/výstupy** – dostupné skrze vstupní/výstupní piny obvodu

Algoritmus

```
...  
int A,B;  
long C,D;  
...  
C = F1 (A,B);  
D = F2 (C,B);  
...
```


- Dijkstra dokázal, že libovolný algoritmus lze zaznamenat skrze kombinaci tří řídicích struktur:
 - Sekvence (posloupnost)
 - Selekcce (podmínka)
 - Iterace (cyklus)
- Pojd'me si ukázat, jak lze tyto struktury realizovat v hardware

- Úvod
- Transformace základní konstrukcí
 - Sekvence
 - Selekcce
 - Iterace
- Shrnutí

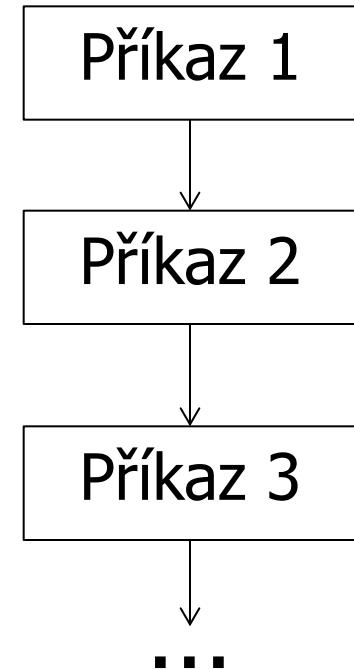
- Sekvence příkazů
 - Řada za sebou navazujících kroků (příkazů)
- Datová závislost
 - Dvojice příkazů je datově závislá, pokud vstup jednoho příkazu závisí na výstupu druhého příkazu nebo naopak
 - Jinak jsou příkazy datově nezávislé
- Příklady:

- Datově závislé příkazy
 - Druhý příkaz potřebuje hodnotu C z prvního příkazu

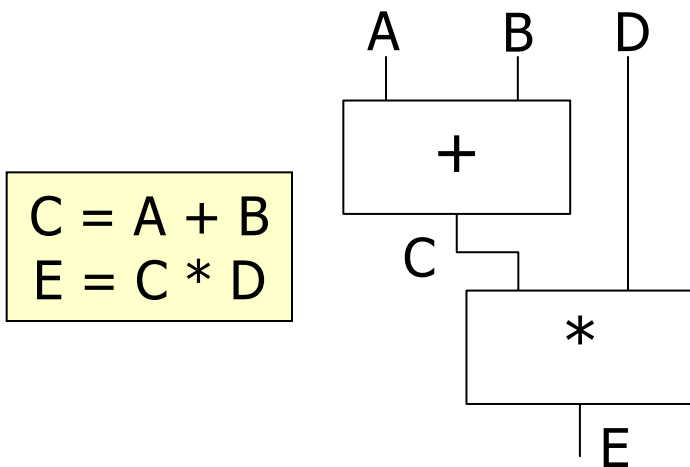
$$\begin{aligned} C &= A + B \\ E &= C * D \end{aligned}$$

- Datově nezávislé příkazy
 - Příkazy nepotřebují výstup jiného příkazu

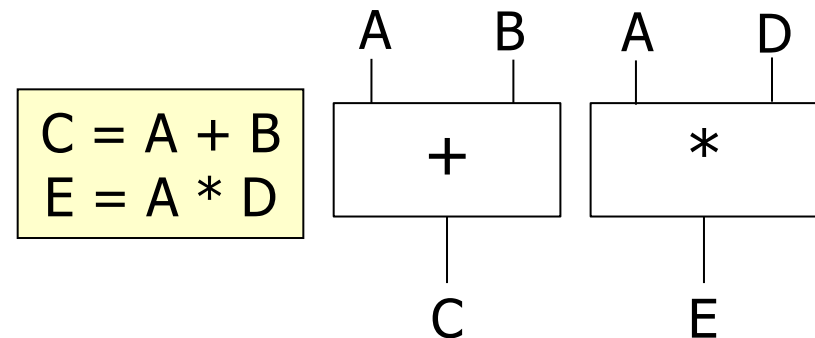
$$\begin{aligned} C &= A + B \\ E &= A * D \end{aligned}$$

- Realizace sekvence příkazů v hardware
 - Necht' každý z příkazů je realizován určitým číslicovým obvodem/blokem (např. kombinační logickou sítí). Potom:
 - Datově závislé příkazy jsou realizovány sekvenčním zapojením bloků jednotlivých příkazů
 - Datově nezávislé příkazy mohou být realizovány paralelním zapojením bloků jednotlivých příkazů
- Příklady:

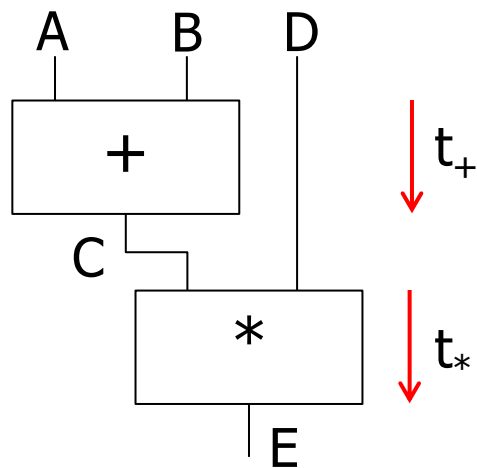

Datově závislé příkazy

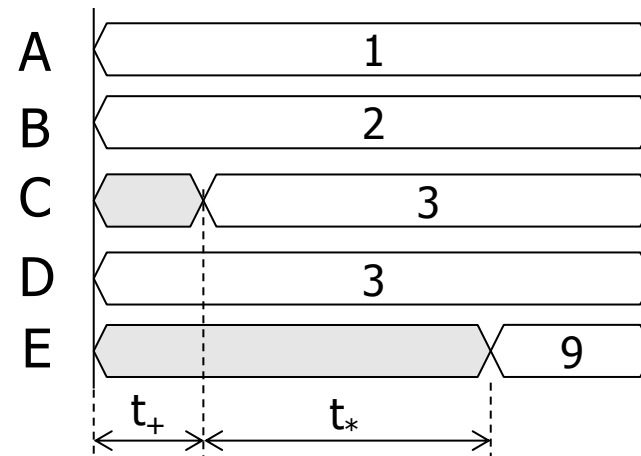

Datově nezávislé příkazy

- Doba pro vykonání datové závislých příkazů je dána součtem dob jednotlivých příkazů (bloků)
- Příklad:

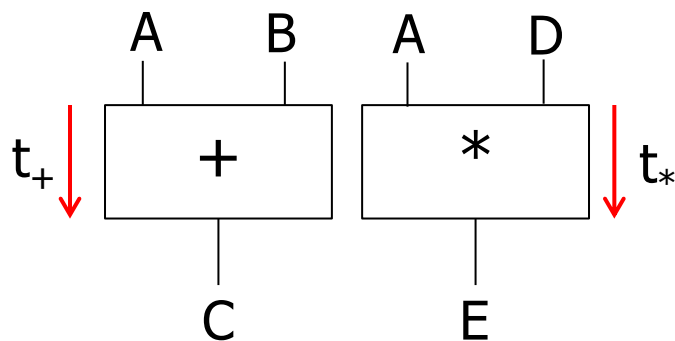

$$\begin{aligned} C &= A + B \\ E &= C * D \end{aligned}$$

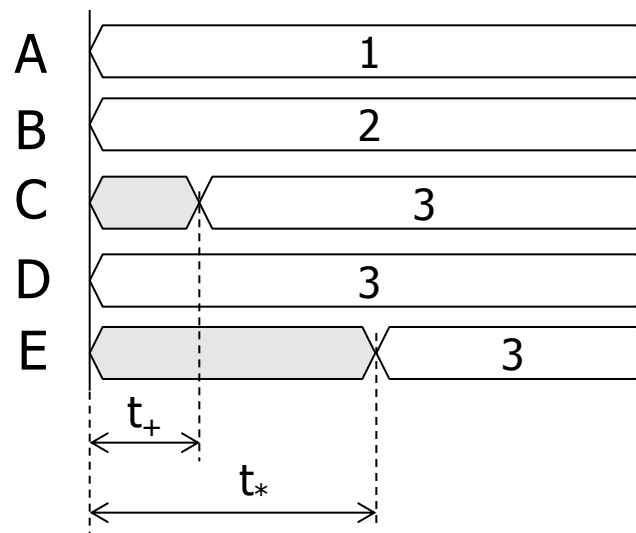

- Celková doba výpočtu $t = t_+ + t_*$
- V reálném obvodu je potřeba uvažovat i zpoždění vodičů
- Vstupní signály **A, B, D musí být stabilní** po celou dobu t
- Dokud se výpočet C a E neustálí, jsou na vodičích nedefinované hodnoty

- Doba pro vykonání datové nezávislých příkazů je dána maximem dob jednotlivých příkazů (bloků)
- Příklad:

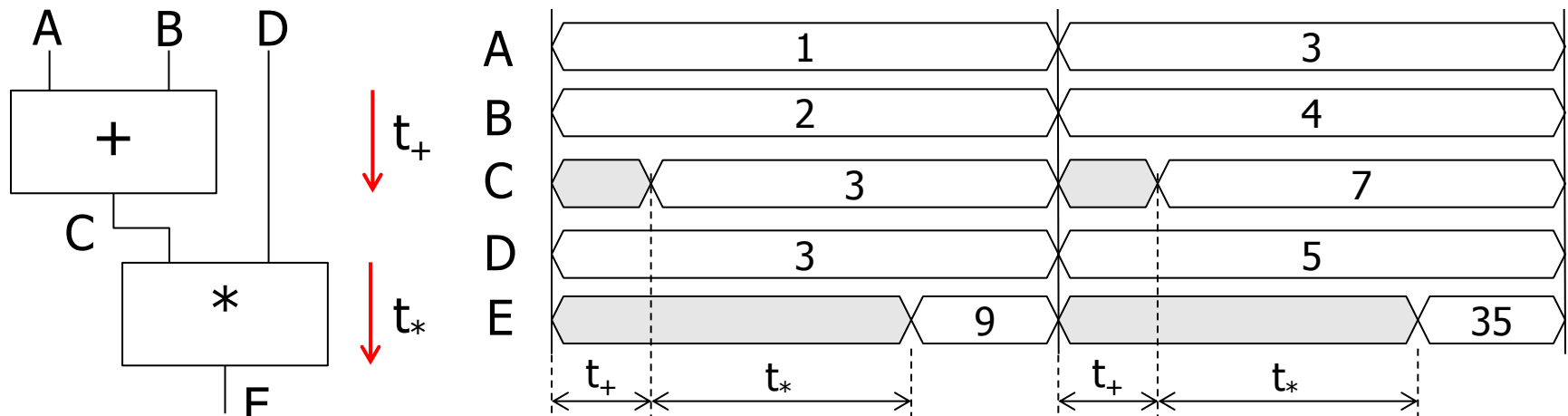
$$\begin{aligned} C &= A + B \\ E &= A * D \end{aligned}$$

- Celková doba výpočtu $t = \max[t_+, t_*]$
- V reálném obvodu je potřeba uvažovat i zpoždění vodičů

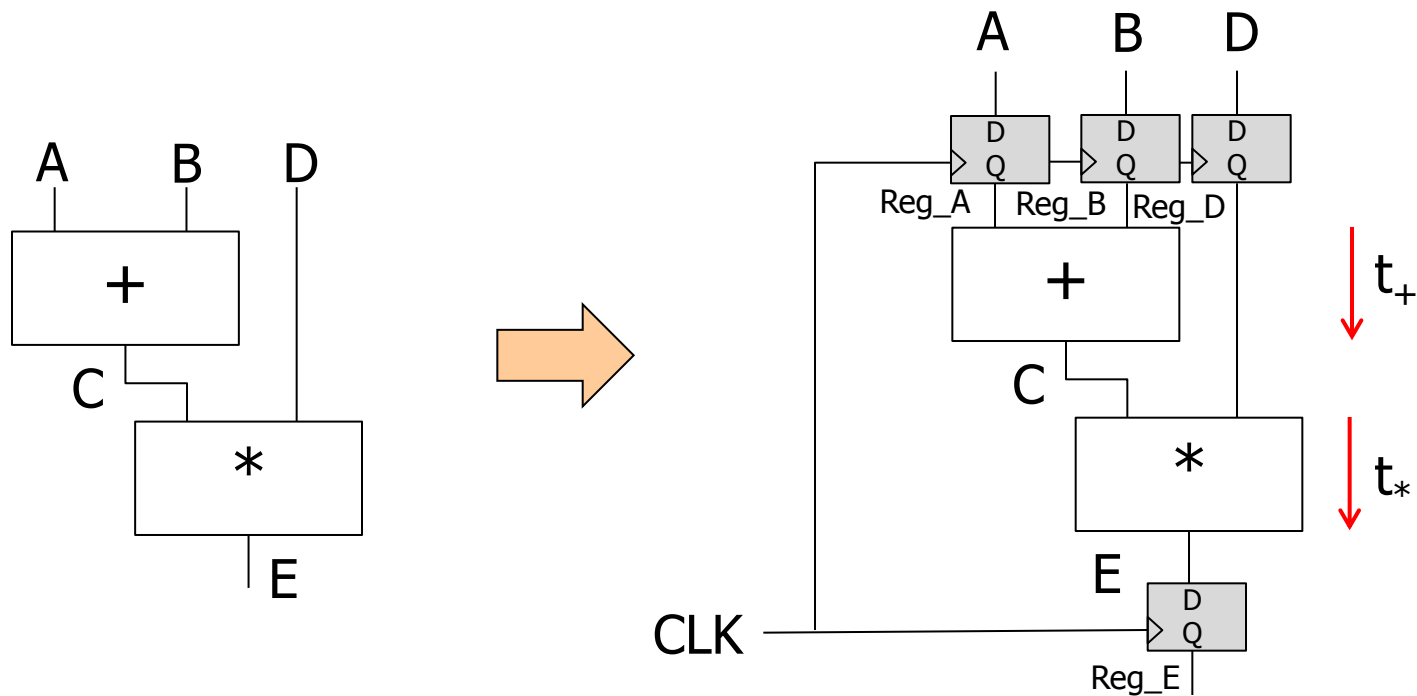
- Často potřebujeme, aby byla **sekvence příkazů** resp. celý algoritmus vykonáván **opakovaně**, v některých případech i v nekonečné smyčce
- **Příklady aplikací:**
 - Filtrace signálů – jednotlivé vzorky vstupního signálu jsou zpracovávány v nekonečné smyčce
 - Zpracování obrazu – nad každým pixelem/snímkem obrazu je aplikována stejná operace
 - Zpracování síťového provozu – každý příchozí paket je zpracován požadovaným způsobem
- **Problém:**
 - Jak opakovaně spouštět číslicový obvod s novými parametry?

- U kombinačních obvodů je potřeba udržet vstupní parametry stabilní alespoň do té doby, dokud se výsledek neustálí
- Přiložením nových vstupních parametrů začíná opět proces výpočtu a výstupy jsou po určitou dobu nestabilní
- **Příklad:**

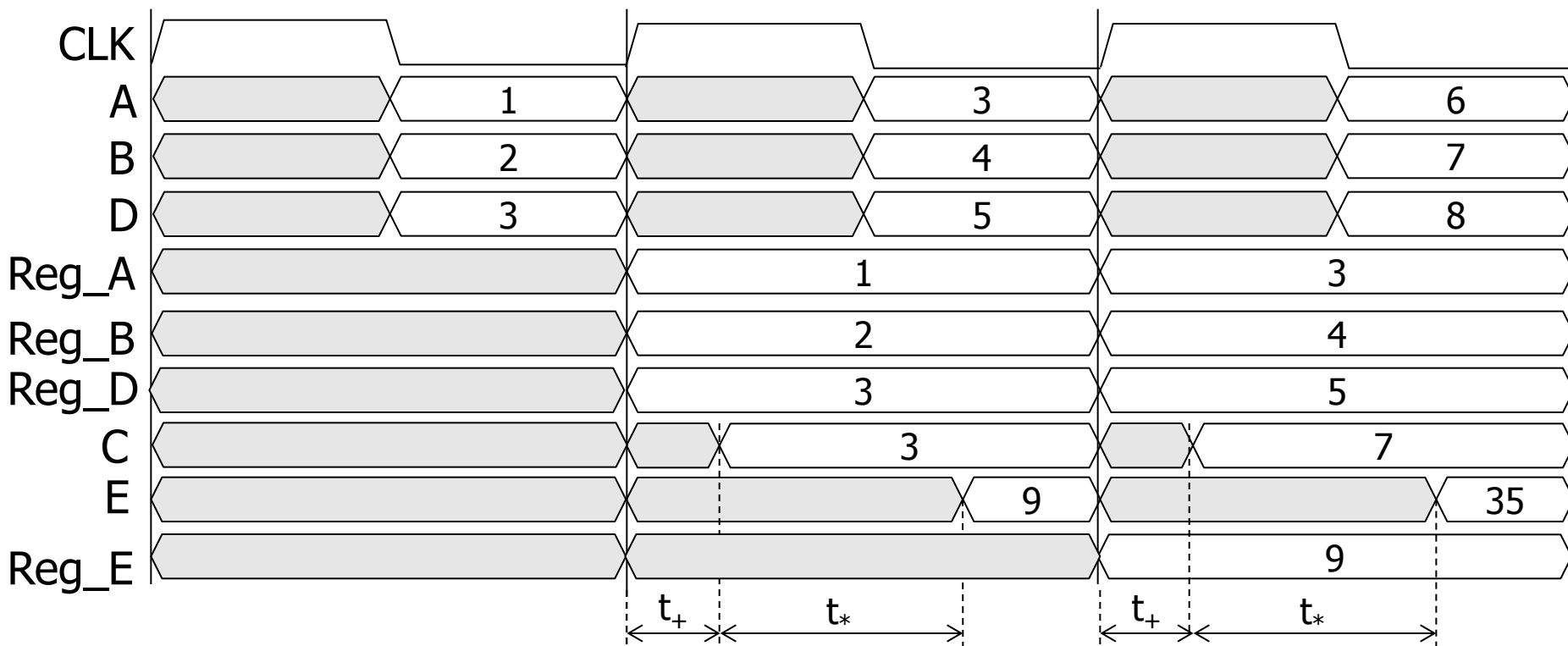

- **Problémy:**
 - Jak realizovat požadované zpoždění?
 - Jak udržet vstupní parametry stabilní po celou dobu výpočtu?
 - Jak ve správný okamžik uložit výsledek?

- Všechny uvedené problémy lze efektivně řešit převedením obvodu na **synchronní obvod řízený hodinovým signálem**
- **Postup:**
 - Stabilitu vstupních a výstupních parametrů zajistíme vložením registru
 - Periodu hodinového signálu CLK nastavíme na potřebnou délku zpoždění
- **Příklad:**

- Časový diagram

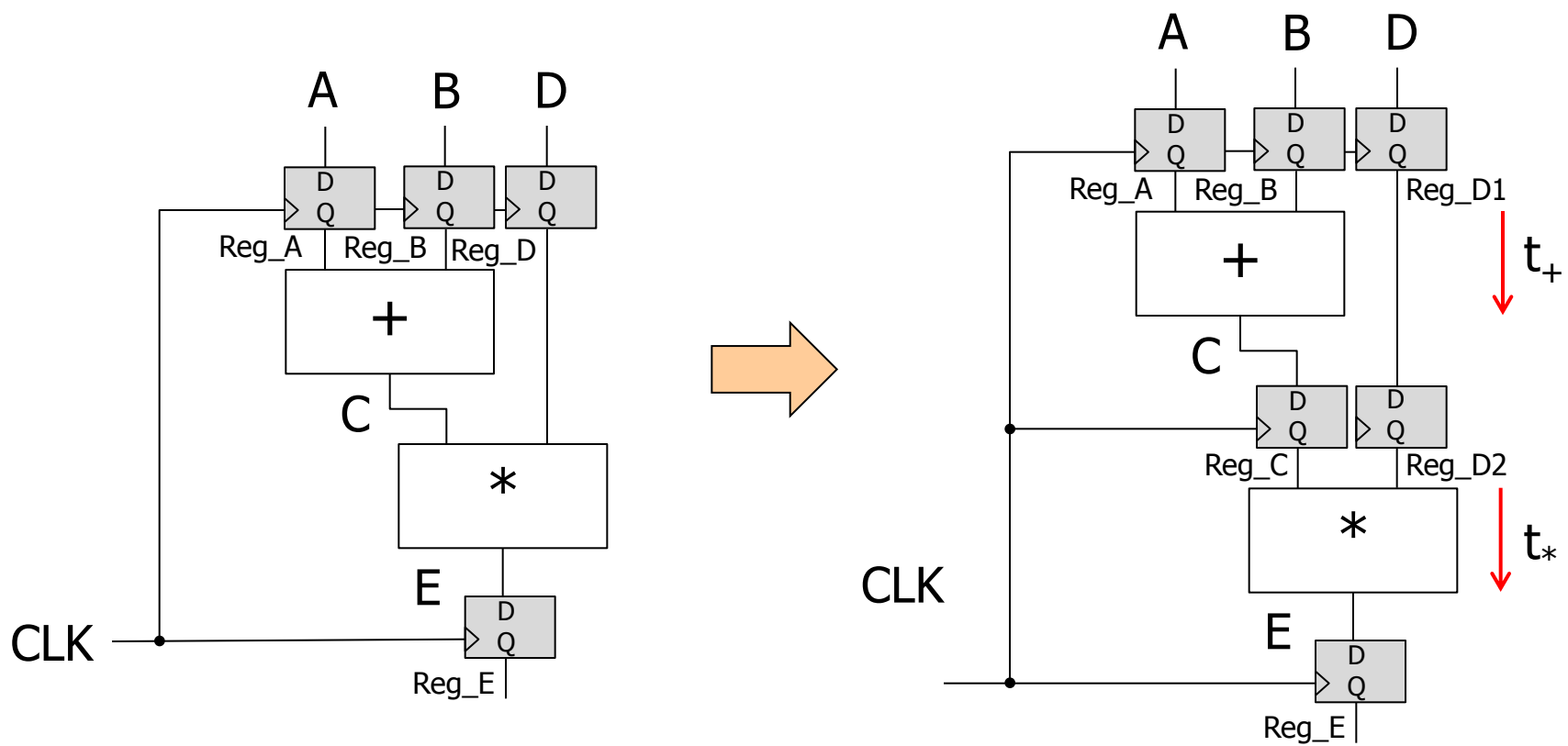
- **Důsledky:**

- Výstupy registrů jsou stabilní po celou dobu periody
- Přidáním registrů se prodlužuje latence obvodu
 - Vstupní parametry přiložené na vstup obvodu v rámci hodinového taktu i se zúčastní výpočtu až hodinovém taktu $i+1$
 - Výstupní hodnota vypočtené v hodinovém taktu $i+1$ je k dispozici na výstupu obvodu až v hodinovém taktu $i+2$
- Doba periody musí pokrývat dobu výpočtu + setup time pro uložení výsledku do výstupního registru + zpoždění vodičů

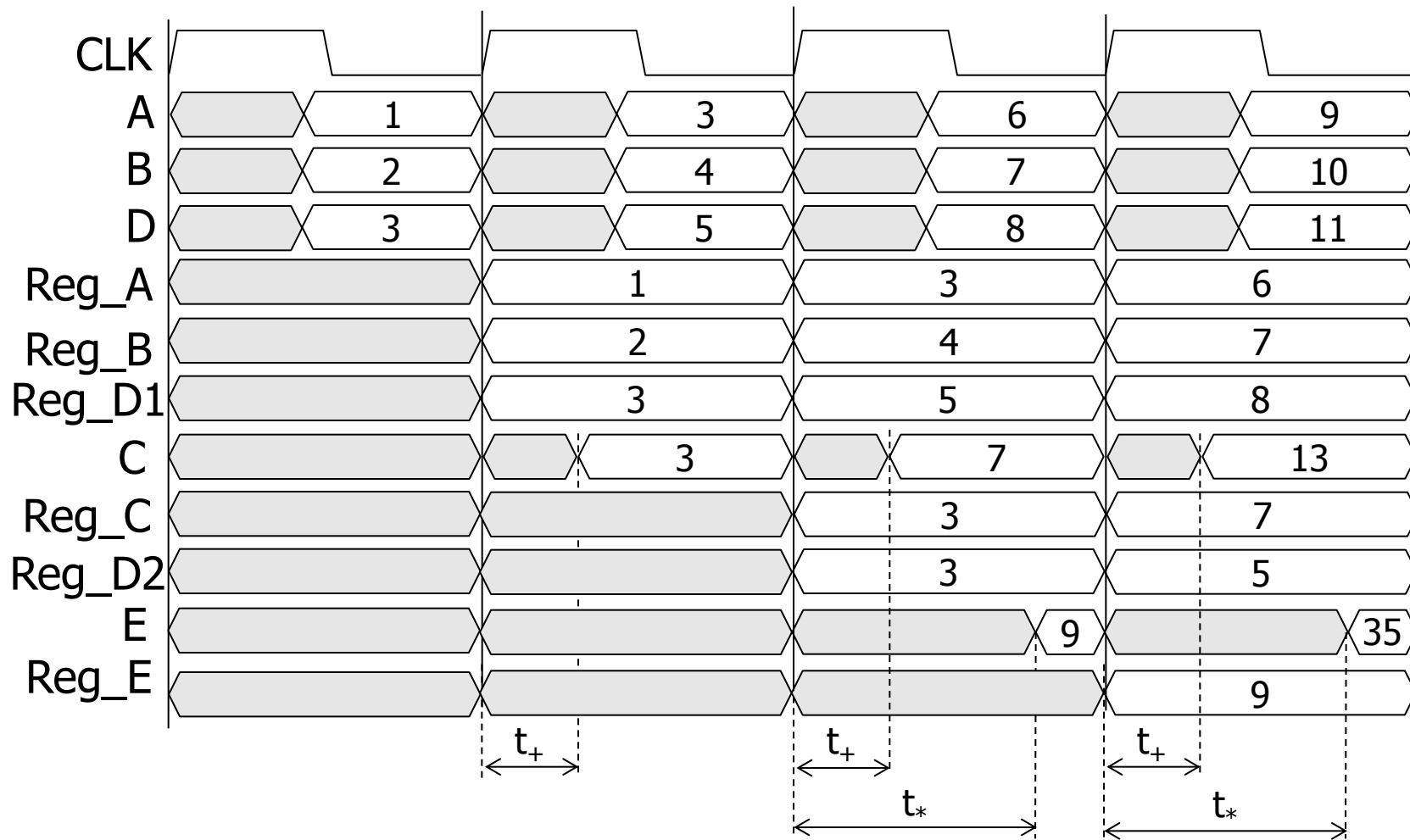
- **Problémy:**

- Pokud je sekvence příkazu příliš dlouhá nebo dokonce proměnlivá (např. podmíněné sekce s různou délkou), potom se nadměrně prodlužuje i délka periody hodinového signálu
- Řešením je **zřetězené zpracování**

- Vložení dalších registrových stupňů dovnitř sekvence příkazu je možné výpočet rozdělit na menších části, které však mohou současně (paralelně) zpracovávat oddělené části po sobě jdoucích iterací
- **Příklad:**

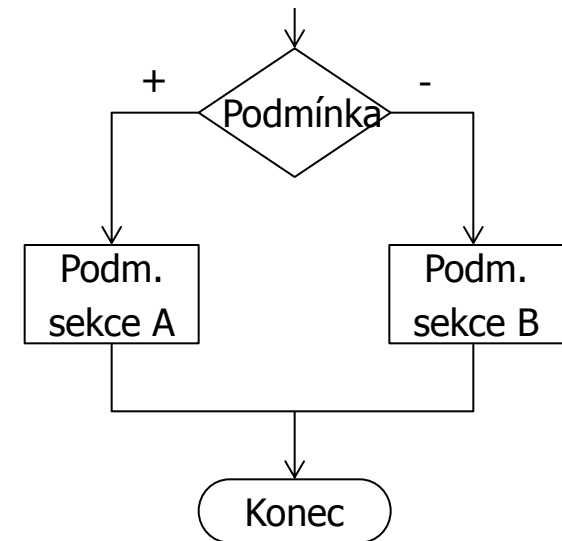
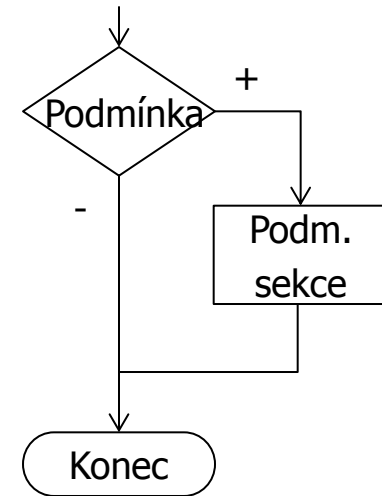

- Časový diagram

- **Poznámky:**
 - Při vytváření stupně se musí registry vložit i doprostřed propojovacích vodičů (např. `Reg_D2`), jinak by výpočet nepracoval správně
- **Důsledky:**
 - Přidáním registrů dovnitř obvodu se dále prodlužuje jeho latence tj. výsledek výpočtu je dostupný o takt později
 - Doba periody se zkracuje na $t = \max[t_+, t_*] + \text{setup time} + \text{zpoždění vodičů}$, neboť jednotlivé příkazy (operace) se vykonávají nezávisle v oddělených stupních
 - Technika zřetězení je nejefektivnější pokud je délka výpočtu v jednotlivých stupních **vyvážená** – vede na minimální délku periody tj. maximální rychlost výpočtu
- **Problémy:**
 - Technika zřetězení nelze aplikovat na výpočty se zpětnou vazbou

- Skrze selekci lze ovládat průběh vykonávání jednotlivých příkazů algoritmu
- Existují různé varianty
 - Selekcce s jednou podmíněnou sekcí
 - Výběr mezi dvojicí podmíněných sekcí
 - Výběr mezi několika podmíněnými sekcemi (case)
- Realizace na úrovni software
 - Nejprve je vyhodnocena podmínka a až potom vykonány příkazy některé z podmíněných sekcí
- Realizace na úrovni hardware
 - Všechny podmíněné sekce je možné vykonávat paralelně včetně vyhodnocení podmínky
 - Na závěr se skrze multiplexor vybere požadovaný výstup z příslušné podmíněné sekce
 - Alternativně lze výpočetní zdroje mezi podmíněnými sekcemi sdílet

• Příklad:

```

if (A > B)
    C = A-B;
else
    C = B-A;
    
```

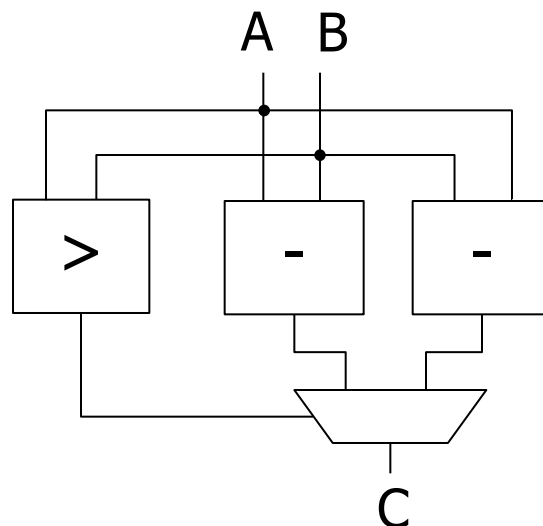
Varianta 1:

- Výpočet obou sekcí probíhá paralelně
- Na závěr je multiplexorem vybrán výsledek

Varianta 2:

- Nejprve jsou vybrány multiplexorem vstupní parametry
- Na závěr je proveden výpočet

Varianta 1: Paralelní sekce

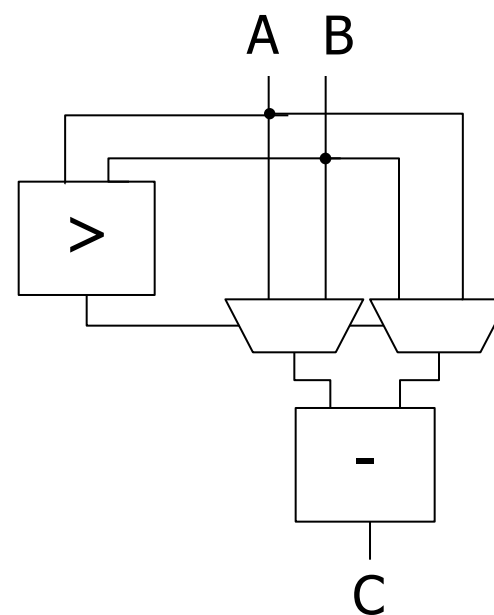
Doba výpočtu:

$$t = \max[t_{>} + t_{-}] + t_{mx}$$

Zdroje:

- 2x odčítačka,
- multiplexor,
- komparátor

Varianta 2: Sdílení zdrojů

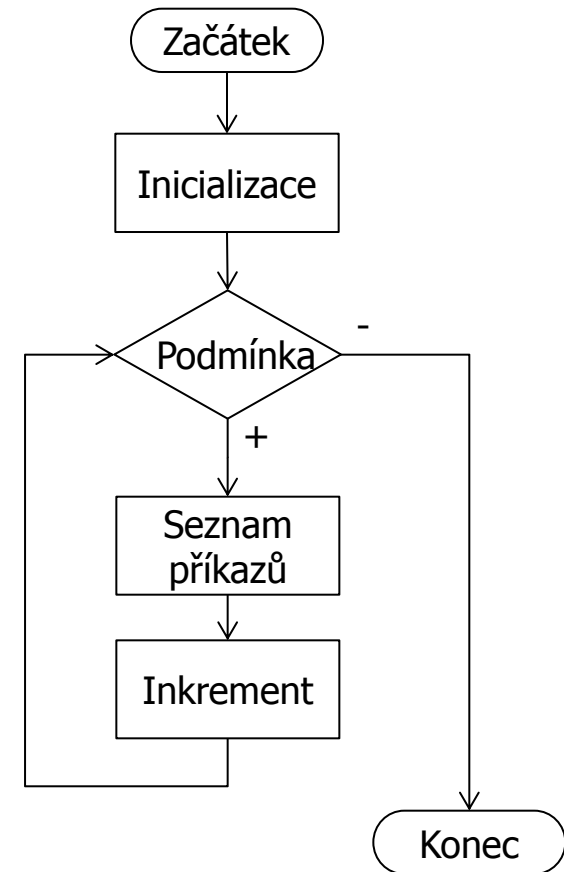
Doba výpočtu:

$$t = t_{>} + t_{mx} + t_{-}$$

Zdroje:

- odčítačka,
- 2x multiplexor,
- komparátor

- Umožňuje opakování určité části algoritmu
- Rozlišujeme několik typů
 - Cyklus **for** s pevným počtem iterací
 - Cyklus **while** a **do while** s proměnným počtem iterací
- Všechny typy cyklů zahrnují:
 1. Inicializační část
 2. Podmínku ukončení cyklu
 3. Inkrement
 4. Seznam příkazů
- **Příklad:**
 - `for(inicializace; podmínka; inkrement)`
 `{ seznam příkazů }`
- Všechny tyto 4 části je potřeba realizovat i na úrovni hardware

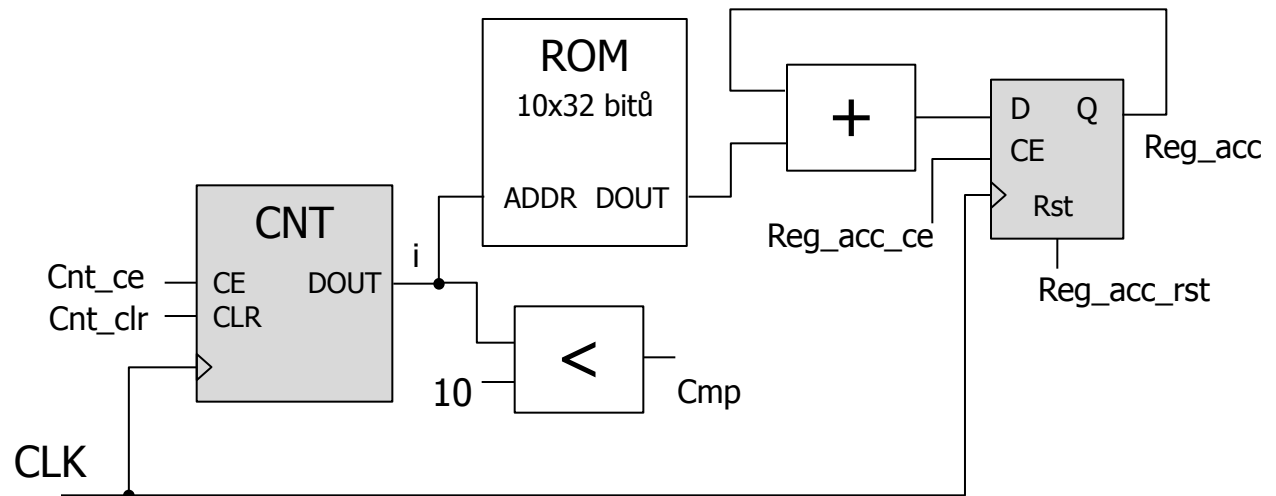

• Příklad: Součet prvků pole

- Vstupní pole a je uloženo v paměti typu ROM
- V každém tiku hodinového signálu:
 - Proměnná cyklu i je inkrementována skrze čítač ($Cnt_ce = 1$) a současně slouží jako adresa do paměti ROM
 - Přečtené položky paměti jsou postupně akumulována v registru Reg_acc
- Celý cyklus končí v okamžiku na základě podmínky cyklu $i < 10$ ($Cmp = 0$)
- Před začátkem výpočtu je potřeba:
 - Vynulovat proměnnou cyklu i ($Cnt_clr = 1$)
 - Vynulovat obsah registru Reg_acc ($Reg_acc_rst = 1$)

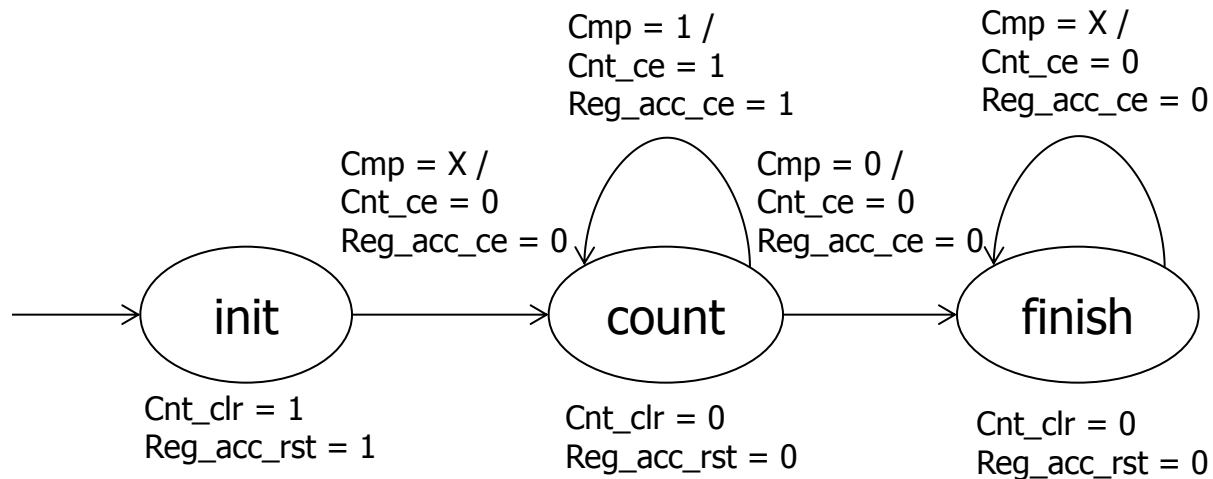
```
int a[10];
int acc = 0;

for(i=0; i<10; i++)
    acc = acc + a[i];
```


- Činnost obvodu je řízena na základě signálů:
 - `Cnt_ce`, `Cnt_clr`, `Cmp`, `Reg_acc_rst`, `Reg_acc_ce`
- Postup:
 1. Inicializace: vynulování čítače (`Cnt_clr=1`) a registru `Reg_acc` (`Reg_acc_rst=1`)
 2. Spuštění cyklu: aktivace čítače (`Cnt_ce=1`) a povolení zápisu do registru `Reg_acc` (`Reg_acc_ce=1`)
 3. Ověření podmínky cyklu
 - Pokud je podmínka splněna (`Cmp=1`), potom návrat do bodu 2
 - Pokud není splněna (`Cmp=0`), potom zastav čítač (`Cnt_ce=0`), zápis do registru (`Reg_acc_ce=0`) a pokračuj na bod 4
 4. Konec
- Jaký nastavit tyto signály, aby obvod pracoval správně?
 - \Rightarrow Je potřeba navrhnout automat

- Návrh automatu:

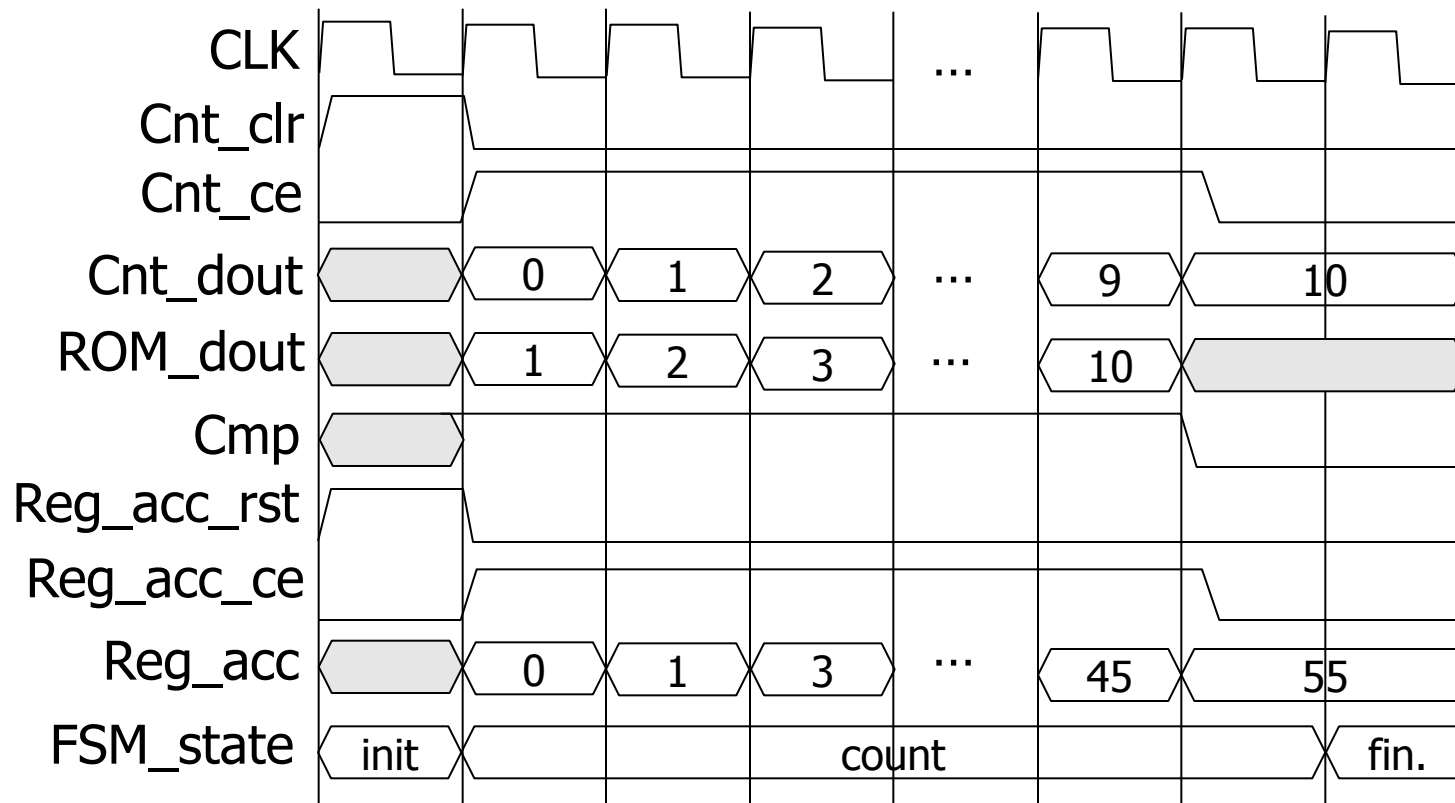
Mealyho výstupy:

- Cnt_ce, Reg_acc_ce

Moorovy výstupy:

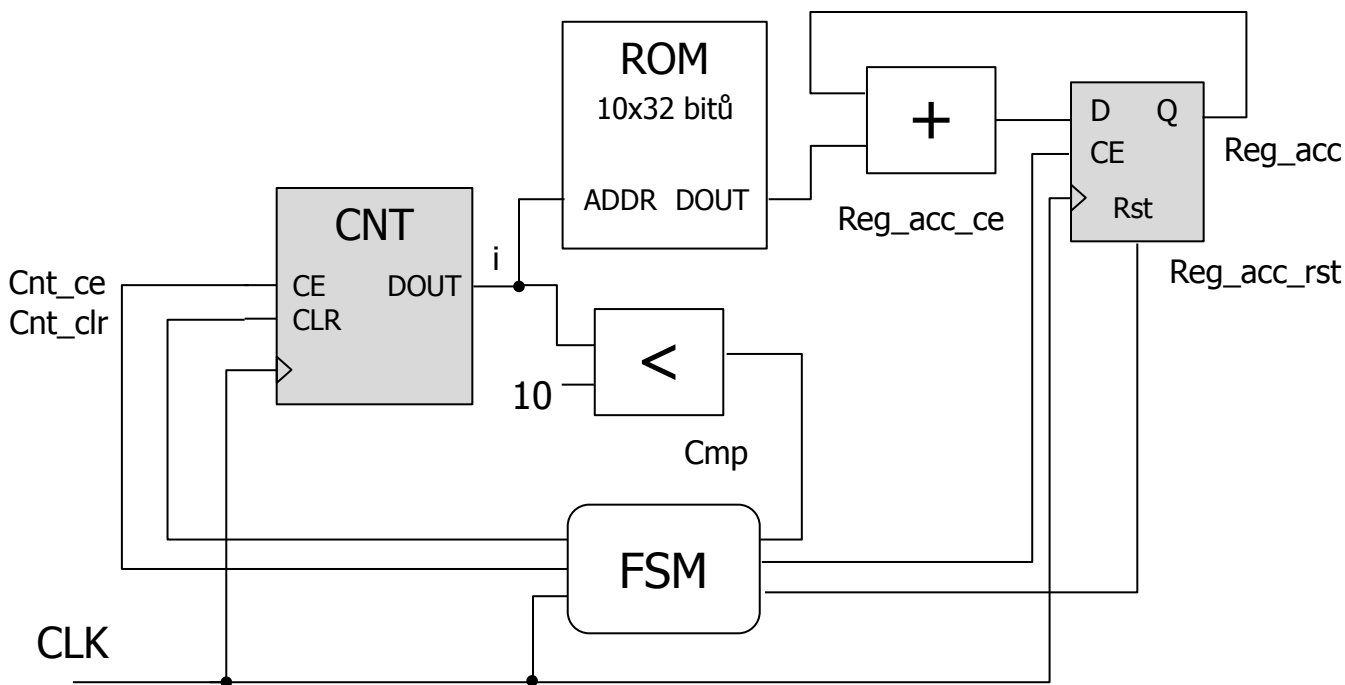
- Cnt_clr, Reg_acc_rst

- Časový diagram

Délka periody: t_+ + setup time + zpoždění vodičů
 Celková doba výpočtu: 13 taktů

- Výsledné schéma složeno z:
 - Datové cesty: Paměť, čítač, sčítačka, registr
 - Řídící cesty: FSM

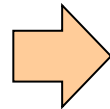

- Smyčky se **fixním počtem iterací** lze **rozbalovat** tj. několikanásobně rozepsat tělo smyčky
- Rozbalením smyčky se zápis algoritmu stává delším, avšak snižuje se režie spojená s vyhodnocením podmínky cyklu
- Rozlišujeme:
 - Částečné rozbalení smyčky
 - Úplné rozbalení smyčky
- **Příklad:**

```
int a[10];
int acc = 0;

for(i=0; i<10; i++)
    acc = acc + a[i];
```

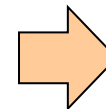
Nerozbalená smyčka


```
int a[10];
int acc = 0;

for(i=0; i<10; i+=2) {
    acc = acc + a[i];
    acc = acc + a[i+1];
}
```

Částečně rozbalená smyčka

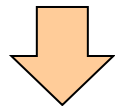
```
int a[10];
int acc = 0;

acc = acc + a[0];
acc = acc + a[1];
acc = acc + a[2];
...
acc = acc + a[9];
```

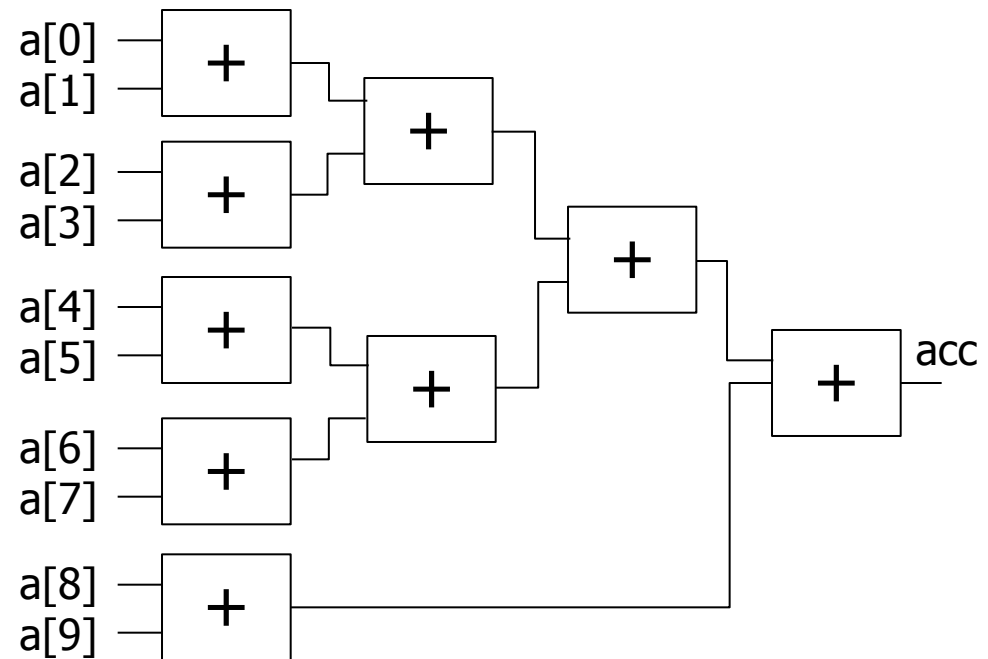
Úplně rozbalená smyčka

- Pokud jsou jednotlivé příkazy rozbalené smyčky datově nezávislé (popř. je lze upravit na datově nezávislé), potom mohou být zpracovány v hardware paralelně
- **Příklad:**

```
int a[10];  
int acc = 0;  
  
acc = acc + a[0];  
acc = acc + a[1];  
acc = acc + a[2];  
...  
acc = acc + a[9];
```

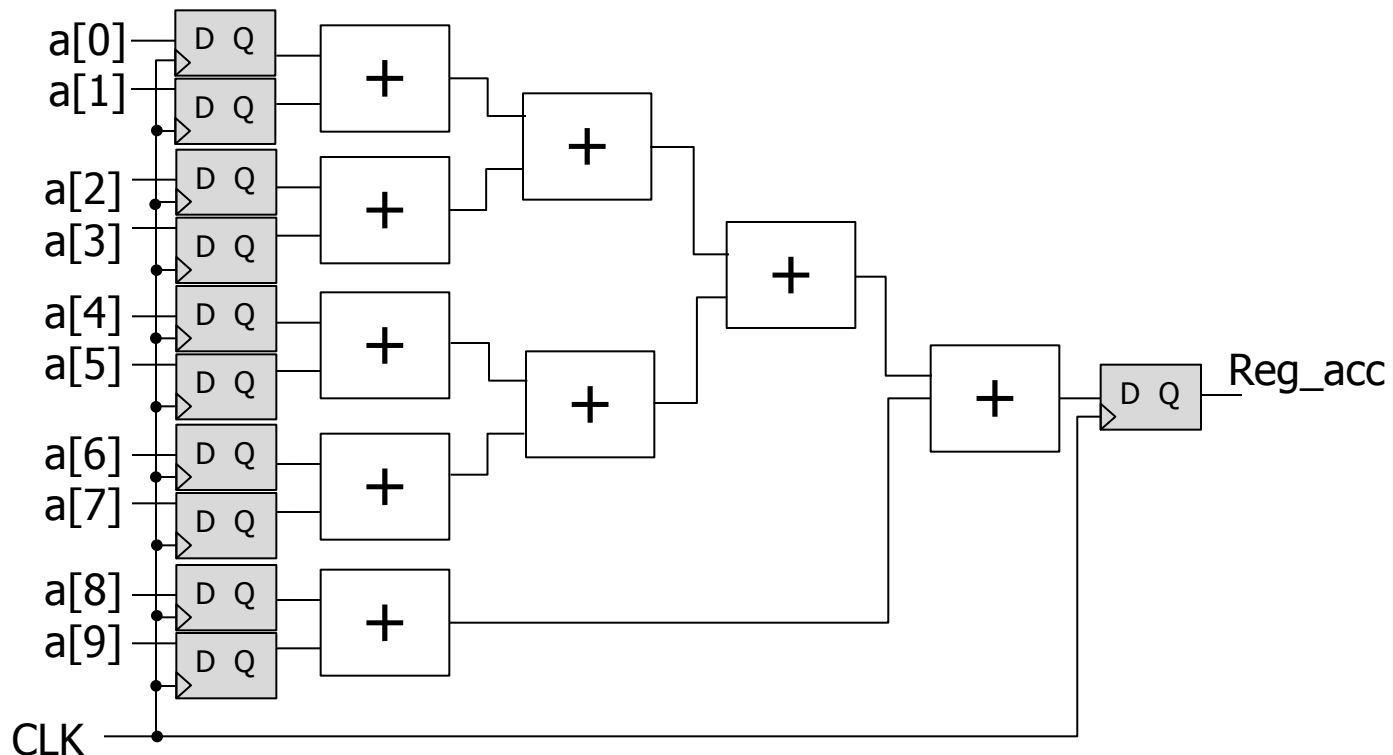


```
int a[10];  
  
acc = a[0] + a[1] + ... + a[9]
```


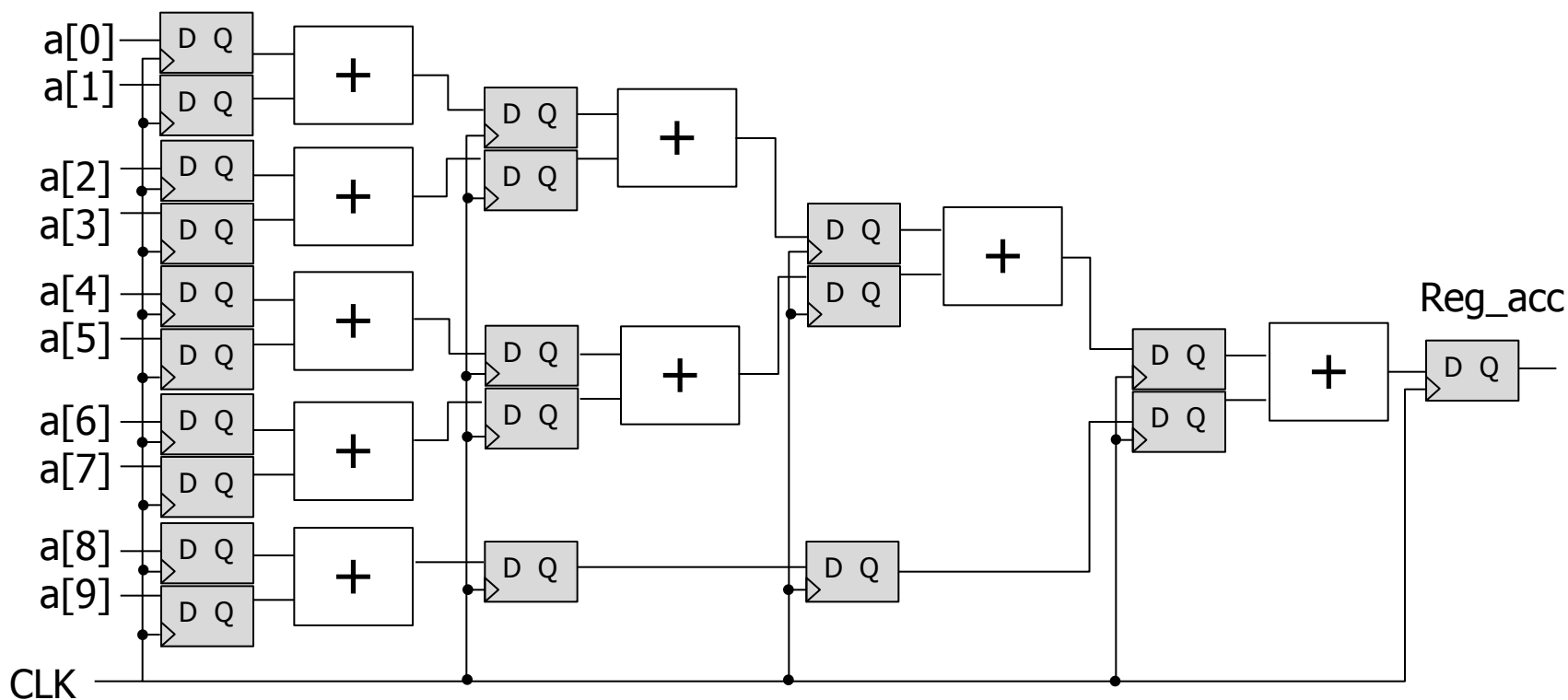
- Důsledky:

- Při rozbalení smyčky využívající (na vstupu nebo výstupu) pole hodnot je obvykle nutné přesunout tato pole z paměťových bloků do registrů – paměťové bloky nejsou schopny zajistit paralelní přístup

Délka periody: $(4 * t_+) + \text{setup time} + \text{zpoždění vodičů}$
Celková doba výpočtu: 1 takt

- Rozbalenou smyčku lze dále zřetězit a zvýšit tak její výkonnost
- Příklad:

Délka periody: t_+ + setup time + zpoždění vodičů
První výsledek dostupný za: 4 takty
Každý další výsledek dostupný za: 1 takt

- Úvod
- Transformace základní konstrukcí
 - Sekvence
 - Selekcce
 - Iterace
- Shrnutí

- Libovolný algoritmus vytvořený na základě **sekvence**, **selekce** a **iterace** lze rovněž realizovat na úrovni hardware
- Výsledný obvod zahrnuje:
 - **Datovou cestu**: výpočetní elementy a jejich propojení
 - **Řídicí cestu**: řadič ve formě FSM, který ovládá průběh výpočtu
- Oproti implementaci algoritmu v software
 - Nabízí HW realizace vyšší potenciál k **paralelizaci výpočtu**
 - Při návrhu obvodu lze využít různých technik např. **zřetězení**, **rozbalení smyček** nebo jejich kombinaci – vede na **velké množství realizací** s různou dobou výpočtu a množstvím požadovaných výpočetních zdrojů
 - Návrhář aplikace však musí mnohem více uvažovat **časové aspekty obvodu**, což výrazně zvyšuje složitost návrhu

Děkuji za pozornost